

"Weer een stapje" in Het Parool (19 april 1951)

Source: Het Parool. Vrij Onverveerd. dir. de publ. Van Norden, W ; Réd. Chef Van Heuven Goedhart, G.J. 19.04.1951, n° 1.925; 11. Jg. Amsterdam: Het Parool.

Copyright: (c) Het Parool

URL: [http://www.cvce.eu/obj/"weer_ee_n_stapje"_in_het_parool_19_april_1951-nl-5785aa89-a346-4e1f-a000-f718efb2ae0a.html](http://www.cvce.eu/obj/)

Publication date: 17/09/2012

Weer een stapje

Het Plan-Schuman ondertekend

Na een eindeloos geharrewar, dat weer eens aantoonde hoe moeilijk het is een staat er toe te bewegen afstand te doen van een stukje nationale macht ten behoeve van een boven-nationale organisatie, is gisteren dan eindelijk het plan-Schuman door de zes samenwerkende Europese mogendheden ondertekend. Frankrijk, Duitsland, Italië, België, Luxemburg en Nederland hebben zich daarbij aaneengesloten om de vorming van een Europese markt voor staal en steenkool tot stand te brengen. De definitieve tekst van het plan, zoals dat thans werd ondertekend, kennen wij nog niet. Aan de oorspronkelijke opzet schijnt tijdens de onderhandelingen van de laatste weken nogal veel veranderd te zijn. Maar in elk geval is er iets overgebleven, dat het noodzakelijke eenwordingsproces in Europa weer een stapje dichterbij heeft gebracht. Men kan hierbij verluchten, dat het langzaam gaat, zelfs veel te langzaam, maar na alle teleurstellingen, die men op dit punt sinds het eind van de tweede wereldoorlog heeft beleefd, moet men reeds blij zijn als hier of daar een verschijnsel te zien is, waaruit weer blijkt, dat er althans toch een klein beetje gang in het Europese Integratieproces komt.

Nu het plan-Schuman is ondertekend, zal de tekst van de overeenkomst wel spoedig aan de verschillende nationale parlementen worden voorgelegd, zodat zes aangesloten landen een ratificatiedebat te wachten staat, dat volop tot uitdrukking zal kunnen brengen tot welke graad van rijpheid de Europese gedachte zo langzamerhand is gekomen. Adenauer, die het plan in het Duitse parlement heeft te verdedigen, zal het daarbij waarschijnlijk wel het moeilijkste krijgen. In geen der aangesloten landen wordt de oplossing van de West-europese problemen zo ondergeschikt gemaakt aan de nationale partijpolitiek als in het naoorlogse West-Duitsland.

Des te meer kan men de moed waarderen, waarmede de Duitse kanselier Duitslands medewerking aan de totstandkoming van het plan heeft doorgezet.

Bijzonder belangrijk is, dat binnen het kader van het plan-Schuman niet alleen voorzien is in de vorming van een Hoge Autoriteit, die met de hoogste leiding van de Westeuropese productie van steenkool en staal wordt belast, maar dat tevens een parlementair lichaam geschapen wordt, het zogenaamde Schuman-parlement. Dit parlementaire orgaan kan op den duur wellicht belangrijker worden dan de Raad van Europa. Het krijgt namelijk een concrete taak en wanneer het na verloop van tijd, behalve op de productie van steenkool en staal tevens op in één gemeenschap opgenomen Westeuropese electriciteitsvoorziening, spoorwegvervoer en landbouw zou moeten toezien, zal het een betekenis kunnen krijgen, die ver zal uitgaan boven de activiteit van de Raad van Europa, die tengevolge van gebrek aan bevoegdheden tot nog toe meer op een debating club dan op een echt parlement is gaan lijken.

Engeland blijft voorlopig buiten het plan-Schuman. Alle vertogen, die men tot Britten heeft gericht om hun medewerking te verkrijgen, zijn voorlopig vruchteloos gebleven. Moge de praktijk hun leren, dat de Britse belangen meer gediend zijn met nauwe samenwerking met het Europese continent dan met voortzetting van een Brits isolement, dat zijn historische zin in onze tijd verloren heeft.